

[Hagen-Hagensen]

dette område. Vi synes dog ikke, at det er nok, så om end vi lægger meget vægt på, at man får goodwillbeskatningen hævet, må vi sige, at loven antagelig vil få en sådan form, at vi finder, at den ikke er god nok, at den ikke er tilstrækkeligt gennemarbejdet, og vi må derfor stemme imod selve lovforslaget.

Anders Poulsen (V):

Dette lovforslag og de ændringsforslag, vi har til behandling nu, er langt bedre egnet til, at ministeren kan bedømme den tillid, vi har til ham, end L 130, som tidligere har været trukket ind i denne debat. Ministeren skal nok få et ganske klart svar, når han efterlyser – hvad jeg forstod han gjorde under det sidste lovforslags behandling – den tillid, vi nærer til ministerens evne til at føre tingene rigtigt igennem.

Det lovforslag – og det går også igen i ændringsforslagene – vi har med at gøre her, var jo ellers rigtigt i sit sigte. Det er rigtigt at få fjernet goodwillbeskatningen, for der er ikke tvivl om, at den i sin nuværende udformning hæmmer en hel del virksomhedsskift, hæmmer mange af de naturlige ændringer, der skal ske i virksomhedernes ejerstruktur. Disse ændringer besværliggøres af den generationsskiftebeskatning, der er tale om her, men når man skal fjerne den, kræver det, at man tager de fornødne hensyn til de faktiske forhold, og det blev allerede påpeget bl.a. fra min side ved første behandling her i salen.

Jeg er nødt til her ved tredje behandling at konstatere, at ministeren slet ikke har lagt sig i selen for at få sat disse ting på plads. Der er under udvalgsarbejdet blevet påvist en lang række overgangsbesværligheder i forbindelse med ministerens lovforslag. Vi har ved ændringsforslag nr. 1 forsøgt at råde bod på disse ting, og hvis man vedtager ændringsforslag nr. 1, får man klaret det, mens ændringsforslag nr. 2–5, som ministeren har stillet, kun lapper lidt på disse problemer, de klarer dem ikke.

Vores stemmeafgivning vil derfor komme til at forme sig sådan, at vi naturligvis anbefaler at stemme for ændringsforslag nr. 1. Hvis det falder, modererer vi tingene ved at stemme for ministerens ændringsforslag nr. 2–5, men jeg vil allerede nu sige, at når lovforslaget kommer til endelig afstemning – og

jeg forudsætter her, at vi ikke er kommet igennem med vores ændringsforslag nr. 1 – ser vi os nødsaget til at stemme imod ministerens lovforslag. Det er netop et udtryk for, at ministeren ikke har forsøgt og i hvert fald ikke formået at få sat disse ting rigtigt på plads. Sådan er faktisk vores tillid til ministeren.

Glistrup (FP):

Medens lovforslaget som helhed drejer sig om adskillige hundrede tusinde mennesker, så går de 5 ændringsforslag kun på noget, der har betydning for nogle få tusinde mennesker, men for dem, som det drejer sig om, er det et særdeles væsentligt problem. Hvis der ikke vedtages nogen af ændringsforslagene, vil det kunne få meget katastrofale følger for dem, der skal videreføre erhvervsvirksomheden, og omvendt vil det for den, der trækker sig ud, betyde, at han bliver forgyldt på en ganske urimelig måde. Derfor er i og for sig alle 5 ændringsforslag, der altså alle drejer sig om dette kvantitativt set ret begrænsede problem, gode ændringsforslag.

De 5 falder i to grupper, nemlig dels ministerens nr. 2–5, som jo er et sammenhængende hele og kun af tekniske grunde er delt i 4 ændringsforslag, dels nr. 1. Det, der er forskellen mellem de to grupper, er, at ministeren har tidsbegrænset det til den 1. januar 1987, og det vil med andre ord sige, at han formentlig har regnet med, at til den tid er vi såmænd alle sammen alligevel gået nedenom og hjem i Danmark, og så er der ingen grund til at tænke længere ud i fremtiden end til den 1. januar 1987, for der er ikke nogen som helst logisk grund til at sætte grænsen dér.

Det er nemlig ikke sådan, at de pågældende kan nå at sikre sig fra nu af og til den 1. januar 1987 på den ene eller den anden måde og derigennem opnå at tilpasse sig efter de nye regler, og derfor er det en aldeles ulogisk grænse, som er den væsentlige islæt i ministerens forslag sammenlignet med ændringsforslag nr. 1.

Det er selvfølgelig rart for dem, der kommer i den situation at skulle lave generationsskifte, eller hvad der nu er tale om, inden for de næste 4½ år, men problemet er lige så stort for dem, der kommer til i 1988 eller